

In memory of Chana Rochel bat Chaim Yossel a" h,
mother of Elana Horwitz, on her yartzeit

Torah Bytes

A weekly Dvar Torah on the Parsha by Rabbi Dovid Horwitz
and the Rabbanim of the RCK Titzaveh 5786

Shabbat Times
17:16 18:14

Issue: 127

This week's parsha is unique in that it is the only parsha where Moshe's name is "erased" and does not appear. The reason for this is Moshe's own doing. Moshe was tasked by Hashem to lead the people out of Egypt. For seven days he refused to accept the mission until Hashem became angry at him for his persistent refusal. Although Moshe surrendered and accepted the job in the end, he lost the priesthood to his brother Aharon as a result. Originally Aharon was slated to be the Levi and Moshe the Kohen, but Hashem gave the honor of the priesthood to Aharon and demoted Moshe due to his insolence. Since this week's parsha discusses the priestly garments at length, Hashem discreetly leaves Moshe's name out of the parsha, so as not to be insensitive to Moshe's loss.

There are a lot of wonderful lessons we should learn from this anecdote. Don't argue with Hashem. If He tasks us with something, we should do it and not argue about it. We should be sensitive to other's losses and not rub salt in their wounds. These are the typical lessons that we learn from this episode when we are viewing it from the perspective of Moshe.

But let's now look at this from the point of view of Aharon! We understand why Moshe lost the priesthood, for he argued too much with Hashem over the mission. But why was Aharon given the priesthood? Did Hashem merely swap the Kohen and Levi roles as a punishment to Moshe, or did Aharon do something positive to deserve the priesthood as his reward?

The medrash says that the reason why Moshe refused initially to accept the job was because he was worried that Aharon, his older brother, would be upset for having been overlooked for the job. Hashem countered that not only would Aharon not be upset, he will even be happy and rejoice in his heart over his brother's success. The gemara in Shabbat states that as a reward for Aharon's good heartedness over Moshe getting the job, he merited to become the Kohen Gadol and wear the Choshen over his heart. We see that Hashem did not merely make Aharon the Kohen as a punishment to Moshe. Rather, He promoted Aharon as a reward for his character.

We know that there is an axiom in Judaism called "According to the pain, so is the gain." Aharon gained a tremendous gift, the priesthood of the Jewish people! Was such a great reward really commensurate to his pain? The answer must be yes! Aharon was a Navi, a prophet, in his own right. He was definitely worthy to communicate with Hashem and to lead the people out of Egypt, but Hashem chose to give the primary task to his younger brother and to give Aharon the job of Moshe's spokesman. It must have been painful for Aharon to be the number two man and not the number one man. However, he rose above his own feelings and felt true joy in his heart for Moshe's being chosen. How did he rise above to accomplish this? The answer is that Aharon was looking at the plight of the people. He told himself, "My people have been enslaved for over two hundred years. What difference does it really make if I am number one or number two as long as the Jews are freed. That is all that truly matters!"

In the end, Aharon realized he was not in competition with Moshe, for they were batting for the same team. Hashem had a role for both of them to play. Aharon was able to rejoice that his brother was chosen as the number one man, while at the same time, being happy about his own role he was tasked to play in Hashem's plan, even if it meant being number two.

In the business world, there is a strong sense of competition among companies. Companies in the same industry are constantly clawing and striving to be number one, sometimes resorting to nefarious means to bring the other firm down in their attempt to rise to the top.

When it comes to Torah, there is no reason to compete with one another. Although there is an idea of "kinaat sofrim tarbe chachma", jealousy increases wisdom, this means that we should be "jealous" of the spiritual successes of our peers in order to fuel and encourage our own growth. We should never be jealous to the degree that we wish the other to fall. Like Aharon, we need to truly rejoice in others' successes and be encouraged to realize that we too can find success in the role that Hashem has entasked us with!

RA'ANANA COMMUNITY KOLLEL

With prayers of success for our soldiers

Shabbat Times

17:16

18:14

Issue: 127

Torah Bytes

A weekly Dvar Torah on the Parsha by Rabbi Dovid Horwitz
and the Rabbanim of the RCK Titzaveh 5786

Ask the Rabbi

Rosh Beit Midrash: Rabbi Shabtai Yogel

Question: In our home we are careful to eat only mehadrin kosher food, and when we eat out we also insist on mehadrin standards. On Purim we receive many food items with hechsherim that we personally do not eat, for example chocolates made with non Chalav Yisrael milk powder. We only eat Chalav Yisrael according to all opinions. May we collect those items and send them as mishloach manos to friends whom we know do eat such products?

Answer: I assume that you do not consider these chocolates completely non kosher, and that you agree those who eat them have halachic authorities to rely upon. Rather, you personally choose to be stringent and avoid any questionable situations.

If that is the case, you may send these items as mishloach manos to someone who does eat them. It is not considered causing them to sin, since even in your view they have whom to rely upon.

However, if you believe that there is no legitimate basis to permit eating them, then obviously you may not send them, because according to your understanding it is forbidden food and you would be causing others to stumble.

Even in the first case, one must be sensitive. The recipient should not feel insulted and think, "He would not eat this himself, so why is he sending it to me? Am I a second class Jew?" Since the purpose of mishloach manos is to increase love and friendship, one should avoid anything that might create hurt feelings.

The Light Within Exile

Rabbi Moshe Ariel Margi

Regarding the Torah's commanding of the Menorah, it says, "The Menorah shall be made." Rashi explains that Moshe struggled to understand how to form it, until Hashem showed him a Menorah of fire. Even then Moshe could not do it, until Hashem told him to throw the gold into the fire and it would form on its own. But if in the end it was made by itself, why did Moshe need to struggle at all. The message is clear. Had Moshe not tried with all his strength, it would not have happened. Only after a person gives everything he can, does Hashem step in. We see the same principle in Megillas Esther. The darkest moment comes when Haman's decrees are sent out and Mordechai cries a bitter cry. Yet when Esther hesitates, he tells her, "If you remain silent, relief and salvation will come from another place." If Mordechai is so certain that salvation will come, why risk Esther's life. Because absolute faith in the eternity of Klal Yisrael does not remove personal responsibility.

PURIM 5786 SCHEDULE

RA'ANANA
COMMUNITY
KOLLEL

📍 Ahuza 198, Raanana

PRE-PURIM

Tuesday, 24/02 - 8:15pm

Thursday, 26/02 - 9:00pm

SHIUR BY RABBI ARYEH LEBOWITZ

PRE-PURIM KUMTIZ

PURIM NIGHT 02/03

KRIYAS HAMEGILLAH & PURIM MESIBA at KBA
(96 Tel Hai)

6:00pm Maariv & Megillah

7:00pm Break-fast and Mesiba

7:45pm Second Megillah Reading

9:30pm-10:30pm **KIMU V'KIBLU LEARNING PROGRAM**

PURIM MESIBA!!

18:00 - Maariv & Megillah reading
Megillah reading with Rav, Rabbanim & students
18:15 - Second Megillah reading
18:45 - Break-Fast (Snacks and party!)
19:00 - Purim KUMTIZ & party!

PURIM DAY 03/03

5:45am **NEITZ MINYAN**

7:00am **SHACHARIS**

8:15am **SHACHARIS at KBA** (96 Tel Hai)

12:00pm-12:45pm **MORDECHAI HATZADIK FATHER & SON LEARNING**

12:45pm **MINCHA**

VISIT SOME RCK RABBONIM!

Rabbi Postelnik, 10:00am-12:00pm - 13 Har Sinai Apt 5
Make-your-own waffle-bar!

Rabbi Bernstein, 1:30pm-3:30pm - 130 Ahuza Apt 22B
Join for Seudah!

Rabbi Horwitz, 3:00-5:00 - 161b Ahuza Apt 2
Drop by for a l'chaim with the Rav!

MORDECHAI HATZADIK

Friday March 3 11:00-12:45pm
Mincha - 12:45pm
9:00am-10:00am
GUIDED LEARNING
PURIM
Ending with dancing & song
with Rav Shmuel & Rav...

198 AHUZA, RA ANANA | RCKOLLEL@GMAIL.COM | RCKOLLEL.COM

The geulah will come, but someone must act

Megillas Esther is a book without open miracles, without prophecy, without a heavenly voice. For the first time, salvation does not descend openly from above.

so that it comes through them. It grows from within the Jewish people.

The Gemara says Hashem established Mordechai and Esther. But in truth, they established themselves. Mordechai could have bowed. Esther could have remained silent. They could have waited for another place. Instead, they chose to act, drawing strength from deep within. That inner strength itself is a revelation of Hashem.

In exile, Hashem reveals Himself through Klal Yisrael. Klal Yisrael means every single Jew. Even in our generation, after terrible destruction, when the ashes had not yet settled, Jews stood up and understood that the responsibility was theirs. Out of pain and loss they rebuilt a world of Torah and kedushah. When a person accepts responsibility and acts with emunah and mission, the gates of siyata d'Shmaya open. Achashverosh cannot sleep. The book opens to the right page. Charvonah appears at the right moment. In galut the responsibility is ours, with complete faith that in the end Hashem will complete the story.

RA'ANANA COMMUNITY KOLLEL

להצלחת עם ישראל

Torah Bytes

דבר תורה שבועי מפי רבני הכולל הקהילתי ברעננה
פרשת תצוה התשפ"ו

זמני השבת

17:16

18:14

Issue: 127

שאל את הרב ראש בית המדרש הרב שבתי יגל שליט"א לשאלות 0584810910

מזמין את כל הקהילה ל-
לימוד קימו וקיבלו
ליל פורים
22:30-21:30
RCK: אחוזה 198, רעננה
סושי וכיבוד קל

בוא ללמוד בחברותא או הצטרף לאחד מהשיעורים!

RABBI YOSEF POSTELNEK Purim's Power of Prayer: Don't Miss Out!	רבי יוסף בלאשטיין הסוד שב- "עד דלא ידע"
RABBI ISAAC BERNSTEIN Insights on Megillas Esther	הרב שבתי יגל שו"ת הלכתי המצוות היום
RABBI YISROEL ZASLOW Kitzur Shulchan Aruch: Purim	רב אריאל מרגי דף יומי
RABBI DOVID HORWITZ Daf Yomi	

שאלה: אנחנו בביתנו מקפידים להכניס רק דברי מאכל עם כשרות מהודרת, וכן כשאנחנו אוכלים בחוץ אנחנו מקפידים על כשרות מהודרת.

אולם בפורים אנו מקבלים כל מיני מאכלים עם כשרויות שאנו לא אוכלים, ולמשל שוקולדים עם אבקת חלב נכרי וכדומה, שאנו לא אוכלים זאת אלא רק 'חלב ישראל' לפי כל השיטות.

השאלה היא האם אנחנו יכולים לקחת את כל המאכלים הללו, להכניס אותם לתוך סלסלה ולשלוח אותם כמשלוח מנות לחברים שאנחנו יודעים שהם לא מקפידים בזה, והם כן אוכלים שוקולדים עם אבקת חלב נכרי?

תשובה: אני יוצא מנקודת הנחה שאין אתם סבורים ששוקולדים אלו לא כשרים בכלל, ושאינן למקל על מי לסמוך כלל, אלא אתם סבורים שאכן זה כשר ומי שאוכל זאת יש לו על מי לסמוך, אלא שאתם מהדרים לא להזיק להיתרים כאלו ואחרים ולאכול רק מאכל שאין שום נידון בכשרותם.

אם אכן כך הוא הדבר, מותר לכם לשלוח את זה כמשלוח מנות למי שכן אוכל מאכלים אלו, ואין זה נחשב שאתם 'מכשילים' אותם, מאחר וגם אתם סבורים שיש למי שאוכל מאכלים אלו על מי ועל מה לסמוך.

אך אם מדובר באופן שאתם סבורים שאין לאוכל אותו על מי ועל מה לסמוך אזי ברור שאין אתם יכולים לשלוח את זה כמשלוח מנות, כי לשיטתכם שזה מאכל אסור באכילה, היאך אתם מכשילים (לפי הבנתכם) אחרים בכך?

אך גם באופן הראשון (שאתם סבורים שיש לאוכל על מי לסמוך) יש לשים לב שלא יוצר מצב שהמקבל יפגע מלקבל מאכלים אלו ויאמר לעצמו הרי הוא (המשלח) אינו אוכל ומדוע שולח זאת אליי? וכי אני גוי של פורים? או שמא אני בבחינת 'כלב' כמו שכותבת התורה להשליך לכלב את המאכלות האסורות?

שאלה יש חשש כזה אז בוודאי ימשוך את ידו מלשלוח לו מאכלים אלו, שהרי עניין משלוח המנות הוא (גם) כדי להרבות אהבה ואחוזה ולא להיפך וזה פשוט.

WISHING YOU AND YOUR FAMILY A HAPPY PURIM!

זכר ל מחצית השקל
PURIM TZEDAKA CAMPAIGN

סרוק את הברקוד

SCAN TO DONATE

הארה בגלות

הרב משה אריאל מרגי שליט"א

בציווי על עשיית המנורה התורה כותבת "תַּעֲשֶׂה הַמִּנּוֹרָה", ורש"י מביא שמה התקשה במלאכתה עד שהקב"ה הראה לו מנורה של אש. ואף על פי כן משה רבנו לא הצליח עד שאמר לו הקב"ה להשליך את הזהב לתוך האש והיא תיעשה מאליה. אך אם בסופו של דבר היא נעשית מאליה, מדוע היה צורך בקושי של משה, ולמה להראות לו מנורה של אש. כתוב כאן לכאורה דבר נפלא: אילו משה רבנו לא היה מנסה ומתקשה, היא לא הייתה נעשית מאליה. רק אחרי שהאדם נותן את כל מה שהוא יכול, הקב"ה מופיע.

את אותו עיקרון אנו מוצאים גם במגילת אסתר. הרגע החשוך ביותר במגילה הוא לאחר שנשלחות איגרותיו של המן, ומרדכי זועק "זעקה גדולה ומרה". מרדכי מבין שחייבים לפעול עכשיו, וכשאסתר מציעה להמתין הוא אומר לה "כִּי אִם הַחֲרָשׁ תִּחְרִישִׁי... רָחוּ וְהָצֵלָה יַעֲמֹד לְיְהוּדִים מִמָּקוֹם אֲחֵר". זהו משפט עצום, מלא אמונה ב"נצח ישראל לא ישקר".

אך אם מרדכי בטוח ש"רווח והצלה" יבואו, מדוע לסכן את אסתר. מדהים לראות כיצד אדם שלפני רגע זעק זעקה גדולה, בטוח לחלוטין שבסוף הכול יהיה בסדר. מרדכי בעצם אומר: הידיעה הברורה בנצח ישראל אינה מבטלת את האחריות האישית. הישועה אכן תבוא, אבל מישוה חייב לפעול כדי שהיא תבוא. זהו לכאורה המסר של מגילת אסתר: יבואו דורות שבהם לא יהיה קול משמיים. לא "בת קול", לא מטה של משה, ולא אש שיורדת מלמעלה. כמו במגילת אסתר, ספר בלי נבואה ובלי ניסים גלויים, אך עם הרבה חושך. עם ישראל בסכנה נוראית, ובפעם הראשונה הישועה אינה מופיעה מלמעלה אלא פועלת וצומחת מתוך כנסת ישראל.

הגמרא דורשת על הפסוק "לא מאסתי ולא געלתי לכולם להפר בריתי אתם", לכולם בימי המן, שהעמדתי להם מרדכי ואסתר. אך האם הקב"ה העמיד את מרדכי ואסתר. הם העמידו את עצמם. מרדכי היה יכול לכרוע, אסתר הייתה יכולה לשתוק, והם גם יכלו להמתין ל"מקום אחר". אבל הם בחרו. ממעיין של כוח שהם חצבו בתוכם, והגמרא מגלה לנו שאותו כוח פנימי הוא עצמו גילוי אלוהי.

מתברר שבגלות הקב"ה מבקש להתגלות דרך כנסת ישראל עצמה. ו"כנסת ישראל" אינה שם של ישיבה בירושלים, אלא כל אחד ואחד מישראל.

וגם בדור שלנו, אחרי החורבן הגדול, כשענני האפר עדיין לא התפזרו, קמו אנשים והבינו שהאחריות עליהם. ומתוך תהומות של כאב ומחסור הקימו מחדש עולם נפלא ומלא קדושה.

וכשאדם מבין שהאחריות היא שלו ופועל מתוך שליחות ואמונה, אז כבר נפתחים שערים של סייעתא דשמיא. ואחשוורוש לא נרדם. והספר נפתח בעמוד הנכון. וחברונה בדיוק מגיע.

כי בגלות האחריות היא עלינו, אבל באמונה שלימה שבסוף "לא-ל גומר עליו".